

В. М. Микитюк

Лось Леонід Васильович

ЛОСЬ Леонід Васильович (15. 01. 1936, Житомир) – фахівець у галузі конструювання машин і приладів. Доктор технічних наук (1992), професор (2001). Заслужений діяч науки і техніки України (1997). Закін. Київ. політех. інститут (1970). Працював 1954–59 на підприємствах закритого типу в РФ; у Житомирі: 1959–65 – інж.-конструктор муз. ф-ки; 1965–88 – на заводі «Електровимірювач», де пройшов шлях від конструктора до гол. конструктора (1979–88); від 1988 – в агрокол. університеті: професор кафедри вищої математики та заг.-тех. дисциплін (від 1993), вищої математики та приклад. механіки (від 2012). Створив теорію структури конструкцій машин і приладів з системою аксіом, кількісні критерії, які дозволяють робити висновки про конструкції ще на стадіях розробки; побудував систему уніфікації конструкцій на основі матем. теорії груп. Вивчає проблеми альтернатив. енергетики, газогенераторні конструкції.

Основні праці

Теория структуры конструкций технологических машин и приборов. Ж., 1991; Перспективні напрями енергозбереження у Житомирському регіоні й завдання щодо їхнього подальшого розвитку // Вісн. Житомир. агрокол. університету. 2010. № 2 (співавт.); Унікальне багатство Житомирщини – ліс як резерв зростання її економіки // Там само. 2012. № 2 (співавт.).

Бібліографічний опис:

Лось Леонід Васильович / В. М. Микитюк // Енциклопедія Сучасної України
[Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН
України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим
доступу: <https://esu.com.ua/article-56506>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).